

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. XXIII. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614454560/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

Alligevel viser Sproget paa enkelte Punkter Pletter og Kejtetheder. Det maa ikke glemmes, at Hauch havde en svær Kamp at bestaa, for overhovedet at beherske Digtningens Form, og rundt om spores dens. Enkelte Ord og Vendinger bruges atter og atter; Digteren har f. Eks. anstrengt sig for at variere Udtrykkene for Personernes Tale og bruger derfor utallige Gange Verberne *sagde, raabte, glemnælede* og *anmærkede*. Overgangene fra ét Afsnit til et andet har voldt ham stor Vanskelighed; man skal lede længe efter en Digter, der saa ofte misbruger Ordene *imidlertid, for Resten, paa det* (— for at). Og det vrimler med gammeldags Imperativer; ogsaa nogle Tyskheder (se Noterne) og en uheldig Brug af relative Stedord (f. Eks. »Bække styrtede sig ned, der nu kun indeholdt lidet Vand, men der . . . svulmede stærkt») skæmmer Stilen; dog, dette er kun Smaating, der ikke vejer tungt i Sammenligning med Værkets ellers saa klare og stemningsfulde Sprogform.

VI.

Hauch var ingen skarp Iagttager af Virkeligheden, han levede mest i Drømme og Syner. Hans *Personer* er derfor mere Typer end Individier; baade i Repliken og i Angivelsen af det Ydre mangler de smaa individuelle Træk, der gør Skikkelserne til levende Enkeltpersoner; paa den anden Side er man fri for de udførlige Karakteristikker, der med det samme udtømmer Personernes Indre og Ydre. Og selv Typer er ingenlunde uden Liv.

I »En polsk Familie« er det, som Titlen tydeligt angiver, Hauchs Hensigt at skildre en Familie, i Relation til Polens Frihedskamp. Alle Hovedpersonerne er ligesom drejede henimod dette Problem, saale-